

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси Панҷохум

**Омезиш бо милал ва
фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)**

Саҳ 167 то 171

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Дар дарси қабли бо таъсиrotи фарҳангӣ аҳли китоб ва касоне аз онон монанди оли Бармак ва Каъбул Аҳбор ошно шудем ки зоҳиран Ислом оварда буданд, вале дар воқеъ бархӣ аз ақойид ва аъмоли гузаштаи худро нигоҳ дошта буданд ва хоста ё нохоста ба фарҳаги мусалмонон ворид мекарданд. Устозунал Мансур дар идома тавзиҳ медиҳад ки таъсиrotи фарҳангӣ аҳли китоб ба адвори нахустини торихи Ислом маҳдуд набуда, балки дар адвори ахир ҳам вучуд дошта ва ҳатто барҷастатар ва қобили тавачҷухтар будааст; Чунонки мефармояд:) **Бо ин ҳама, нақши аҳли китоб дар шаклгирии фарҳанги мусалмонон, ҳеҷ замоне ба андозаи ду қарни охир** (яъне қарни нуздаҳум ва бистум ки ба истилоҳ давраи севвуми истеъмор маҳсуб мешавад,) **барҷаста ва қобили тавачҷух набудааст; Чароки онон** (ба сардамдории Биритония ва Фронса) **бо муталошӣ сохтани** (охарин) **ҳукумати мутамаркизи мусалмонон** (яъне хилофати Усмонӣ) **пас аз ҷанги ҷаҳонии якум** (ки ба фурупошӣ ва таҷзияи ин ҳукумат ва табдили он ба ҳукумати Туркия дар соли 1920 мелодӣ анҷомид) **ва нуфузи густарда ва амиқ дар сарзаминҳои Исломӣ тахти унвони <<Истеъмор>>** (ки як унвони авомфиребона ба маънои созандагӣ ва ободгарӣ буд, вале моҳияте ҷуз чаповули манобеъи ин сарзаминҳо ва тарвиҷи фарҳанги худашон дар онҳо надошт), **амалан фасли ҷадид ва мутамоише аз фарҳангро барои мусалмонон гушуданд ки ҷаҳонбинӣ ва руҳияи ононро** (аз ҷиҳе ки дар тӯли 12 қарни гузашта камобеш ҳифз шуда буд, ба шакли кунунӣ) **тағйир дод.** (Ин нуктаи бисёр муҳимме аст ки дар ду қарни охир, ҷаҳонбинӣ ва руҳияи мусалмонон комилан тағйир карда ва фарҳанги онон зеру рӯ шуда ва омили аслии он ҳам тамос ва омезиши онон бо ғарб будааст.) **Мавҷе ки дар ғарби ҷаҳон** (мушаххасан дар Аврупо ва Амрикои шимолӣ), **бар пояи фарҳанги илҳодӣ** (баъд аз инқилоби санъатӣ) **ва мутаносиб бо ниёзҳо ва аҳдофи** (моддагароёнаи) **кофирон шакл гирифта буд, пас аз вуруд ба сарзаминҳои Исломӣ, мусалмононро ба таъорӯзӣ саҳт миёни суннат ва таҷаддуд дучор соҳт** (инҷо буд ки падидаи ҷадиде дар миёни

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

мусалмонон таҳти унвони <<Рӯшанфикрӣ>> пайдо шуд; Ба ин тартиб ки шуморе аз онон таҳти таъсири илмзадагӣ ва таҷрибамерҳварии ғарбӣ, шурӯъ ба бознигарӣ дар ақоид ва аҳкоми Исломӣ карданд ва бисёрӣ аз муъаллифаҳои фарҳангии худро ба ҷолиш кашиданд ва дар баробари онон, гурӯҳе аз мусалмонон маҷбур ба дифоъ аз Ислом дар баробари ҳамалоти онон ва посухгӯӣ ба шубаҳоти рӯзафзунашон шуданд ва дар бархӣ маворид, ҳатто ба тарафи ҷумуд ва таҳачҷур рафтанд; Бо таваҷҷуҳ ба инки табиъатан ҳар тафрите дар ҷомеа, ифротеро ба дунбол меоварад; Ҳамчунонки ҳар ифроте дар ҷомеа, боъиси тафрит мешавад ва ин як муъодилаи қаҳрӣ ва собит аст; Лизо мо дар бештари кишварҳои Исломӣ шоҳиди як ду дастагӣ ҳастем: Дастаи навгароёни рӯшанфик ки таҳти таъсири инсонмерҳварии ғарбӣ, ҳар рӯз қироъати аҷибтаре аз Ислом ироа медеҳанд ва бар фосилаи худ аз мабонӣ ва ормонҳои он меафзоянд ва бештар ба ғайри мусалмонон шабеҳ мешаванд ва дастаи бунёдгароёни мутаҳҷҷир ки ба исми дифоъ аз Ислом бо ҳар гуна иҷтиҳод, пӯёӣ ва андешаварзӣ дар ҳавзаи дин муҳолифат мекунанд ва шадидан бар тақлид аз салаф ё фуқаҳои суннатӣ таъкид доранд ва гоҳ аз тақфир ва ирҳоб ҳам ёрӣ мегиранд). **Иллати ин таъорози саҳт** (суннат ва таҷаддуд дар миёни мусалмонон) **он буд ки таҷаддуди навпайдо, аз даруни мусалмонон ва ба дунболи иқтисоъоти табиъӣ ва тадриҷии онон наҷӯшида буд, балки аз беруни онон ва ба дунболи иқдомоти таҳмили ва ноғаҳонии кофирон** (монанди нуфуз, ҷанг, ишғол ва истеъмор) **пайдо шуда буд ва аз ин рӯ, наметавонист ба таври комил бо моҳияти фарҳангии онон, мунтабиқ шавад.** (Ин нуктаи бисёр амиқ ва муҳимме аст ки устозонал Мансур табиин мефармояд.) **Мусалмонон ба таҷаддуде ниёз доштанд ки соҳтаи дасти ҳудашон ва таъбан созгор бо фарҳанги Исломиашон бошад, вале бо боз шудани пойи кофиро ба сарзаминҳошон, фурсати онро аз даст доданд** (мутаъасифона гоҳе барои анҷоми коре дер мешавад ва инсон дар мусобиқаи зиндагӣ ақаб меафтад! Ба ҳамин далил, бояд қадри фурсатҳоро бидонад ва аз онҳо истифода кунад ва аз танбалӣ ва ҳадар додани вақт дурӣ ҷӯяд; Вагарна танҳо ҳасрат барояш боқӣ мемонад, дар ҳоле ки ҳасрат ғолибан ғоиде надорад ва гузаштаре ҷуброн намекунад. Ин нуктаи бисёр муҳимме аст ки мусалмонон фурсати соҳтани як таҷаддуди бумӣ ва мутаносиб бо ниёзҳои воқеии худро аз даст доданд) **ва аз он ҳангом, ба масрафкунадагони тавлидоти** (моддӣ ва фарҳангии) **кофирон табдил**

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

шуданд (чун мутаъасифона оммаи мардум бештарин таъсири фарҳангиро аз касоне мепазиранд ки ниёзҳои моддии ононро бароварда мекунанд); **То чойе ки акнун зиндагии онон, беш аз онки таҳти таъсири Ислом бошад** (чун ба ҳар ҳол аз Ислом ҳам таъсир мепазиранд), **таҳти таъсири фарҳанги кофирон аст ва вафодортарини онон ба Ислом касоне ҳастанд ки мунфайълона мекушанд барои воридоти фарҳангӣ ғарб, пӯшишӣ Исломӣ дасту по кунанд** (монанди демокросӣ ки аз фарҳаги ғарб ворид шудааст ва инҳо барояш пӯшишӣ Исломи дасту по кардаанд ва номашро <<Чумхурии Исломӣ>> гузоштаанд ва бо ин илтиқоти ошкор, маъчуне сохтаанд ки на метавон онро чумхурӣ донист ва на Исломӣ). **Дар ҳоле ки аз оғоз** (пеш аз инки дер шавад) **бар онон вочиб буд дар баробари истеъморгарон биистанд ва иҷозаи султан онҳо бар сарзаминҳои Исломиро надиханд то фарҳанги онҳо дар миёнашон мунташир нашавад ва амрози (рӯҳӣ ва фикрии) онҳо дар сарзаминҳои шуюъ наёбад** (бо таваҷҷуҳ ба инки ҳар кас бар сарзамине мусаллат мешавад, хоста ё нохоста фарҳанги худро дар он мунташир мекунад ва амрози руҳӣ ва фикрии худро дар он шуюъ медиҳад ва ин як қобидаи таҷрибӣ ва тарихӣ аст ки Худованд дар Қуръон ба он ишора карда ва аз қавли маликаи Сабъ фармудааст: **﴿إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذَنًا ۚ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ﴾** [Намл/ 34]; <<Подшоҳон ҳаргоҳ ба сарзамине дохил мешаванд онро фосид мекунанд ва азизони ахлошро залил мегардонанд ва чунин коре анҷом медиҳанд>>! Инки устузунал Мансур то ин ҳад бар рӯи ҳокимияти Худованд таъкид мекунад ва аз ҳокимияти ғайри Ӯ барҳазар медорад, барои ҳамин аст ки фарҳанги Худованд дар замин мунташир шавад ва сифоти ахлоқи Илоҳӣ дар миёни мардум шуюъ ёбад ва аксари мардум ки дар тӯли қуруни гузашта шахсият ва рӯҳияи шайтонӣ пайдо кардаанд, шахсият ва рӯҳияи малакӣ пайдо кунанд); **Чунонки Худованд барои ҷилавгирӣ аз султан кофирон бар мусалмонон фармудааст: **﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾**¹; <<Худованд ҳаргиз барои кофирон бар зидди мӯъминон роҳе қарор намодааст>>;** **Ба ин маъно ки мутлақан** (бо таваҷҷуҳ ба ҳарфи <<Лан>> ки бар нафӣи абадӣ далолат дорад) **роҳе дар Ислом барои истелоъи кофирон бар мусалмонон, ташриъ накарда ва ҳар коре** (аъам аз робита, муъохида ва муъомила) **ки ба султан** (моддӣ ё фарҳагии) **кофирон бар** (ҳама ё бархӣ аз) **сарзаминҳои Исломӣ биянҷомад, ҳаром аст** (аз инҷо дониста

1 . Нисоъ/ 141.

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

мешавад ки муроди Худованд аз <<Чаъл>> дар ин оя монанди <<Чаъл>> дар оёти хилофат ва имомат, чаъли ташриъӣ аст, на таквинӣ; Чун маълум аст ки роҳҳои бисёре барои истилоҳи кофирон бар мусалмонон вучуд дорад, балки онон амалан бар мусалмонон истилоҳ пайдо кардаанд ва бо ин васф, агар муроди ӯ аз <<Чаъл>> дар ин оя, чаъли таквинӣ буд, кизб лозим меомад. Бинобарин, муроди ӯ чаъли ташриъӣ аст; Ба ин маъно ки ҳеҷ мучаввизе барои истилоҳи кофирон бар мусалмонон содир накардааст ва бо ин васф, агар онон бар мусалмонон истилоҳ ёфтаанд, ҳудашон ё ҳуди мусалмонон роҳи онро ҳамвор сохтаанд ва Худованд ба он розӣ нест). **Ҳамчунонки бар онон воҷиб буд, бисёр пештар аз ин, ҳангоме ки кофирони ғарбӣ саргарми инқилоби санъатӣ ва оmodасозии худ барои ҳамла ба шарқ (барои таъмини ҳазинаҳо ва маводди авалияи ин инқилоб) буданд, (бо ҳамандешӣ ва ҳамкорӣ якдигар) имконоти сиёсӣ ва иқтисодии лозим барои муқобила бо онҳоро фароҳам созанд ва ба ин шева, ҳамлаи онҳоро пешгирӣ ё дафъ намоянд. Вале онон (дар ҳоби ғафлат ба сар мебаранд ва) дар замоне ки душманони Ислом машғули таҷҳизи қушун барои лашкаркашӣ ба сарзминаҳошон буданд, машғули мунозиъа бо якдигар бар сари ҳукумат ва ихтилоф дар бораи (масоъили фаръӣ ва ҷузъӣ монанди) масх ё ғасли (по дар вузу) буданд (ки аз намодҳои ихтилоф миёни аҳли ташауъ ва аҳли суннат аст) ва аз ин рӯ, ба содагӣ мағлуби лашкариёни қуфр ва таслими фарҳанги ғайри Исломии онон шуданд.**

Ҳеҷ шаккенест ки амрози (фарҳангӣ) шойеъӣ монанди масрафзадагӣ (ба маънои харид ва масрафи беш аз ҳадди ниёз), рафоталабӣ (ба маънои таҷаммулгароӣ ва дурӣ аз содазистӣ), миллиятгароӣ (ба маънои ватанпарастӣ ва таъассуб доштан нисбат ба шаҳр ё кишвар маҳалли таваллуд ва зиндагӣ ва бегона шумурдан ва пасттар ингоштан аҳли сойири шаҳрҳо ё кишварҳо) ва мардумсолорӣ (ба маънои демокросӣ ва эътиқод ба ҳокимияти мардум) дар миёни мусалмонон, (ба унвони рӯйкардӣ ғолиб ва умумӣ ки ба анҳо мухталиф тавҷих ва тазмин мешуд, на ба унвони разилатӣ фардӣ ки мумкин аст дар ҳар касе вучуд дошта бошад,) **хостгоҳӣ комилан ғарбӣ доранд ва аз фарҳанги (моддагароёна ва инсонгароёнаи) ҳоким бар ҷаҳони қуфр нашъат гирифтаанд. Ба илова, (сайтараи кофирон бар мусалмонон, мусибати хувлноки дигаре ҳам ба дунбол овард ва он инки) кофирон пас аз**

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

сайтара бар мусалмонон, сарзаминҳои ононро мутаносиб бо амёл ва мановфеъи дарозмуддати худ, тақсим карданд (ба наҳве ки онон ҳеч гоҳ натавонанд рӯйи сулҳ, субот, амният ва пешрафтро бубинанд ва ба рақибӣ сарватманд ва кудратманд барои кофирон табдил шаванд) **ва хутутӣ мавҳум бо унвони марзро бидуни дар назар гирифтани масолеҳи (воқеъӣ ва дарозмуддати) сокинони мусалмон, дар миёни онон тарсим намуданд ва бо ин шева, эҳсоси ягонагиро аз онон гирифтанд ва иттиҳоди онон бо якдигарро ба орзӯй дуру дароз табдил карданд.** (Ин нуктаи бисёр муҳимме аст ки марзҳои тарсим шуда дар ду қарни ахир тавассути истеъморгарони ғарибӣ, уммати Исломо тикка тикка карда ва ваҳдати онҳоро бисёр душвор ва дур аз зеҳн сохтааст, то ҳадде ки шояд битавон гуфт: Иттиҳоди мусалмонон то замоне ки ин марзҳои мавҳум дар миёнашон эътибор дорад, амалӣ нест, вале кучо ҳастанд хайрхоҳони жарфандеше ки ин ҳақиқатро дарк кунанд ва бипазиранд?! Алъон кофирони ғарбӣ ва ҳокимони золими кишварҳои Исломӣ, ба гунае фарҳангсозӣ кардаанд ки ҳаргоҳ ин нуктаро ба забон биёварӣ, било фосила мейҳанпарастони мутаъассиб ва беақл аз ҳар тараф сар бар меоваранд ва геребон медаранд ва фарёд мекашанд ки <<Ватанам пораи танам>> ва <<Чонам фидои мейҳанам>> ва <<Худо, ватан, вазифа>> ва аз ин қабил музаҳрафот!) **Бо муруре бар нақша ва тарихи сарзаминҳои Исломӣ ошкор мешавад ки бештари ин хутути марзӣ дар миёни мусалмонон, (дар чаҳорҷӯби муъоҳидоти мухталиф ва баъд аз ҷанг ва сулҳ) мустақиман бо қалами кофирони ғарбӣ (хусусан англисӣҳо) ва барои таъмини мановфеъи яксӯйи онон расми шуда ва ҳеч бунёде бар ақл ва шаръ надошта ва ҳеч хайре барои мусалмонон ба армуғон наёвардааст** (балки боъиси бисёре аз мунозиъоти хунин ва ихтилофоти доманадор миёни онон шуда ва мушкилоти фаровоне барои зиндагии мардум эҷод кардааст. Шумо бубинед чанд то ҷанг дар миёни мусалмонон бар сари ҳамин хутути марзӣ мавҳум падида омада ва чи хасоратҳое ба ҳар ду тараф таҳмил кардааст! Ин ҳама бародаркушӣ ва хасоратҳои молӣ ва ҷисмӣ бар сари чи будааст?! Бар сари як чизи хиёلى ки аслан дар Ислом эътиборе надоштааст! Афсӯс бар он ҷавонҳое ки барои як хиёли ботил ҷони худ ё аъзои баданашонро доданд, дар ҳоле ки мепиндоштанд кори хубе анҷом медиҳанд! Он тараф мусалмон ва ин тараф ҳам мусалмон! Ҳол ки андоза фарқ мекунад ки кадом як масалан раъиси ҷумҳур ё шаҳрдор бошад?! Дифоъи муқаддас дифоъ аз милк аст

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

на мулк! Дифоъ аз ҷониу мол ва номуси худ ё як мусалмони мазлум ва мустаъбафи дигар дар баробари мутаҷовиз, муқаддас аст, вале ғолиби ин ҷангҳо байни мусалмонон барои гирифтани ҷону мол ва номуси мардум набуда, балки барои гирифтани ҳукумат ва қудрати сиёсӣ аз як золими мусалмон тавассути як золими мусалмони дигар будааст ва дар ин байн, ҳар ду зolim мардумро бо шиърҳои ватанпарастона ба бозӣ гирифтаанд ва ба дифоъ аз мулки худ во доштаанд ва ба сӯй марғ фиристодаанд! Танҳо ҳукумате ки арзиш дорад то инсон ҷони худро барои эҷод ё ҳифзи он бидиҳад, ҳукумати Худованд аст; Вагарна эҷод ё ҳифзи ҳукумати Зайд ва Амр ва Бакр чи арзише дорад то инсон бихоҳад ҷони арзишманди худро барои он бидиҳад?! Мутаъассифона вақте эҳсосот ҷойи ақро мегирад, ҷонҳо фидои таваҳҳумот мешавад). **Бо ин васф, ҳамаи таъачҷуб аз мусалмононе аст ки ин хутути хиёлиро ватани худ меноманд ва муқаддас мешуморанд ва муъаррифи моҳияти худ мепиндоранд!** (Яъне масалан Эронӣ будан ё Афғонӣ будан ё Тоҷики будан ё Ироқӣ буданро рукни хуввияти худ мепиндоранд,) **Балки барҳӣ аз онон мекӯшанд ки ҳамин тиккаҳои кӯчаки боқӣ мондари низ аз якдигар таҷзия кунанд ва ба тиккаҳои кӯчактаре тақсим намоянд** (мисли ҳамин бародарон ва хоҳарони Курдистонӣ ки ин рӯзҳо дар талошанд худро аз Ироқ ҷудо кунанд ва ба истилоҳ мустақил шаванд); **Чароки аз шидати тангназарӣ ва инҳисорталабӣ, наметавонанд бо ҳам дар як ҷо ба сар оваранд ва ҳар гурӯҳ дӯст медорад ки кӯча ва маҳалаи худро ба унвони кишварӣ мустақил эълон намояд!** (Ин рӯйкарди нодуруст ғолибан аз таъассуботи шадидаи қавмӣ бархостааст; Чароки масалан Курдҳо дӯст медоранд ки як Курдистон барои худ дошта бошанд ва Балучҳо дӯст медоранд ки як Балучистон барои худ дошта бошанд ва Туркҳо дӯст медоранд ки як Туркистон барои худ дошта бошанд ва Арабҳо дӯст медоранд ки як Арабистон барои худ дошта бошанд ва ба ҳамин тартиб; Бо таваҷҷуҳ ба инки муҳимтарин милок ва хусусияти муштарак дар назарашон <<Қавмият>> аст, дар ҳоле ки муҳимтарин милок ва хусусият дар Ислом, <<Қавмият>> нест, бал имон ба Худованд ва Паёмбараш ва рӯзи қиёмат аст ки метавонад ҳамаи мусалмонони ҷаҳон аз ақвоми мухталифро ба бародарони якдигар табдил кунад ва умматӣ воҳида ва кишварӣ бисёр бузург ва қудратманд ба вучуд оварад.) **Дар ҳоле ки мусалламан Худованд заминро ба сурати кишварҳои мухталиф** (аз қабилӣ Эрон ва Афғонистон ва Тоҷикистон ва Покистон

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

ва Ироқ ва Арабистон ва Сурия ва Туркия ва Аврупо ва Омрико ва ғайра) халқ накарда, балки ба сурати воҳидӣ якпорча халқ кардааст ки ҳар баҳши он (аз ҷангал ва мартаъ ва кавир ва кӯҳ ва дарё) баҳши дигарро комил мекунад ва дар маҷмӯъ ба таъмини ниёзҳои инсон ва таҳаққуқи саъодати ӯ дар партуви адолат мунҷар мешавад ва дар сурати аз ҳам гусастагӣ, ноқис ва номутаносиб боқӣ мемонад. (Бинобарин, ҷангал ё мартаъ ё кавир ё кӯҳ ё дарё, ҳеч як ба танҳойи барои таъмини ниёзҳои инсон ва таҳаққуқи саъодати ӯ кофӣ нестанд ва таъбан агар мардумро танҳо ба яке аз онҳо маҳдуд кардид ва гуфтед то он тарафи хат барои шумост, вале агар поятонро ба ин тарафи хат бигзоред шуморо бо тир мезанем, озодии ононро салб кардаед ва истеъдодҳои ононро куштаед ва садди бузург дар баробари рӯшд ва такомули онон сохтаед.) **Аз ин рӯ, марзҳои иддаёӣ, ҳеч вучуде дар олами воқеъӣ** (яъне олами ҳақиқат ва асолат) **надорад ва танҳо дар зехни касоне ки онҳоро эътибор кардаанд, ёфт мешаванд ва албатта бисёр бефоида, балки зиёнбор ҳастанд; Чароки танҳо ба ҷудойии мусалмонон аз якдигар ва заъфу инҳитоташон меанҷоманд ва аз имкони муқовимати онон дар баробари кофирон мекоҳонад** (бо таваҷҷуҳ ба инки муҳосира ва саркӯби як гурӯҳи бузургтар аз муҳосира ва саркӯби як гурӯҳи кӯчактар барои кофирон душвортар аст, дар ҳоле ки вақте мусалмонон гурӯҳҳои кӯчак ва пароканда бошанд, барои кофирон кофӣ аст ки бархӣ аз онҳоро ба ҷони бархӣ дигар бияндозанд ва сипас худ дар каноре биншинанд ва назора кунанд ки онҳо чи тавр якдигарро аз байн мебаранд). **Аз ин рӯ, кофирони ғарбӣ ки ин марзҳоро барои мусалмонон тарсим кардаанд ва ононро** (бо таҳрики эҳсосоти носунолистӣ) **ба сиёнат аз онҳо ташвиқ мекунанд, худ дар ҳоли бардоштани марзҳошон аз якдигар ва муттаҳид шудан бо ҳам ҳастанд ва ба ин тартиб, сарзаминҳои Ислом ҳар рӯз кӯчактар ва сарзаминҳои куфр ҳар рӯз бузургтар мешавад!** (Чи нуктаи муҳхима аст ин нукта ки устозонал Мансур баён мефармояд! Ин нукта ба ҳубӣ парда аз рӯйи нифоқи кофирони ғарбӣ бар медорад ва нишон медиҳад ки онон ватанпарастиро танҳо барои мусалмонон меписанданд ва тавсия мекунанд, на барои худ; Чароки худ медонанд ватанпарастӣ монеъи бузург бар сари роҳи сулҳ, пешрафт ва адолат аст.)

Дар ин миён, танҳо роҳи наҷоти мусалмонон (аз муҳликаҳои дунёи кунунӣ), **қатъи вобастагӣ ба кофирон ва дастбӣ ба истеқлоли**

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

фарҳангӣ ва иқтисодӣ аст ки чуз аз тариқи бардоштани марзҳои сохтагӣ ва муттаҳид шудан бо якдигар дар зери парчами гумоштаи Худованд дар замин (яъне имом Маҳдӣ алайҳи салом) мумкин нест; Зеро ҳангоме ки кофирон бо якдигар муттаҳид шудаанд, мусалмонони парешон ва пароканда, қодир ба муқовимат дар баробари онон нестанд ва ин қонунӣ табиӣ аз қавонини Худованд аст (яъне Худованд дар ҷаҳорҷӯби қазо ва қадари худ, табиъатро ин гуна тарроҳӣ кардааст ки як гурӯҳи парешон ва пароканда қодир ба муқовимат дар баробари як гурӯҳи муттаҳид набошанд). **Бо ин васф, эҷоди як кишвари паҳновари Исломӣ бо идғоми ҳамаи сарзаминҳои мусалмон дар он** (ки ҳудуди 57 кишвари мухталиф аз Осиё, Африқо, Аврупо ва Омриқои ҷанубӣ ҳастанд), **зери парчами ҳокиме ки Худованд ўро ном бурда ва таъйин кард** (яъне имом Маҳдӣ алайҳи салом ки дар баҳши баъдии китоб дар борааш суҳан меғӯяд), **танҳо роҳи растгории мусалмонон ва сайтараи онон бар ҷаҳон аст.** (Ин роҳи аслӣ ва дарозмуддат аст) **Ҳар чанд пеш аз он, метавон ба роҳҳои кўтоҳтаре монанди эҷоди як иттиҳодия аз кишварҳои Исломӣ** (на ба сурати ташрифотӣ монанди созмони ҳукуматҳои Исломӣ ки маълум нест чи қор мекунанд ва чи ҳосияте дорад, балки ба сурати як иттиҳодияи воқеӣ) **бо пул ва артиши воҳид, ба унвони муқадамае барои эҷоди ҳукумати воҳиди Исломӣ** (на ба унвони ҳадафи ниҳойӣ), **андешид; Ҷароки интиқоли мустақими мусалмонон аз марҳалаи феълӣ ба марҳалаи ормонӣ, ҳатто бо вучуди як инқилоби умумӣ дар кишварҳои Исломӣ назари ончи чанде пеш бо унвони <<Баҳори Арабӣ>> дар бархӣ кишварҳои Арабзабон** (монанди Тунис, Миср, Либӣ ва Яман) **воқеъ шуд** (ва ба Ал-Ҷазоир, Ироқ, Урдун, Кувейт, Марокеш ва Судон ҳам қашида шуд), **ба ғоят душвор аст. Аз ин рӯ, амалитар ба назар мерасад ки дар қадами нахуст, як иттиҳодияи бузург назари иттиҳодияи Аврупо, бо узвияти ҳамаи кишварҳои Исломӣ ва бо эҳдоси марзҳои озод ва пул ва артиши муштарақ, эҷод шавад ва дар қадами баъд** (ки таҷриба, омодагӣ ва зарфияти лозим дар мусалмонон падида омад), **иттиҳодӣ амиқтар дар қолиби як давлати фароғири Исломӣ ва бар пояи пайравӣ аз халифаи Худованд дар замин** (яъне имом Маҳдӣ алайҳи салом ки ҳамаи онон аз суннӣ ва шиъа ўро қабул доранд, на амсоли Абубақр Бағдодӣ ё ин оқоёе ки дар Эрон аст), **миёни онон эҷод шавад. Ин ба таври ҳатм роҳи растгории мусалмонон ва расидани онон ба саъодати дунё ва охират**

Омезиш бо милал ва фарҳангҳои ғайри Исломӣ (3)

аст. (Чи **тарҳи** созанда ва пурбаракате аст ин тарҳе ки устозунал Мансур ироъа фармудааст агар уқалоъи муслимин ва уламоъи хайрхоҳ ва дилсӯз, аз он ҳимоят кунанд ва ҳокимони мусалмонро ба иҷрои он водоранд! Афсӯс ки ба назар мерасад уқалоъи муслимин мурдаанд ва олими хайрхоҳ ва дилсӯзе дар миёнашон боқӣ намондааст! Ин фаъолони сиёсӣ ва фарҳангӣ ки боқӣ мондаанд ҳам мутаъассифона ҳар кадом беақлтар аз дигарӣ ҳастанд ва ба чизе чуз манофеъи шахсӣ ё хизбӣ ё чаноҳӣ ё ҳадди аксар миллии худ намеандешанд! Ба ҳамин далил ҳам мушоҳида мекунед ки ба тарҳи устозунал Мансур эътиное намекунанд ва аз наҳзати ислоҳии эшон ҳимояте намекунанд. Воқеъан бояд хун гирия кард ба ҳоли мардуме ки чунин инсонӣ бузурге дар миёни онон вучуд дорад, вале аз ӯ баҳрае намебаранд, балки ба ӯ ситам мекунанд! Ба ростӣ гуноҳи ин олими бузургвор чист ки ӯро душман гирифтаанд ва ёрӣ намекунанд?! Оё ин андешаҳои эшон, андешаҳои баде аст ва шойистаи ҳимоят нест?! Магар каси дигаре монанди эшон бо ин сатҳ андеша дар миёни онон пайдо мешавад ки дар баробари ӯ то ин ҳад таккабур мекунанд?! Дариго ки вичдони мардум мурда ва мусалмонӣ аз равнақ афтадааст! Ингор ки дигар эътиқоде ба Қуръон вучуд надорад ва суннатҳои Паёмбар мӯътабар нест! Ингор ки дигар далил ва бурҳон аҳмияте надорад ва давр даври пул ва зӯр аст! Худовнад оқибати ин мардумро хатми ба хайр кунад ки бо ин носипосӣ шойистаи рӯзҳои бадтаре ҳастанд!

والسلام عليكم ورحمت الله

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лангун мавриди

Сайтҳои фебруки

Сайтҳои канал